

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานระดับปฏิบัติการในอำเภอเมืองเชียงใหม่

Personal Financial Planning of Operational-Level Employees

in Mueang Chiang Mai District.

*สกุลกาญจน์ สุริยะศทาวัฒน์ และนิตยา กาวีวงศ์**

บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานระดับปฏิบัติการในอำเภอเมืองเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามจากพนักงานระดับปฏิบัติการในห้างสรรพสินค้า ธนาคาร หน่วยงานของรัฐ ในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 400 คน อายุตั้งแต่ 21 ปี ถึง 60 ปี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ค่าเฉลี่ย และร้อยละ

ผลการศึกษารูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานระดับปฏิบัติการในอำเภอเมืองเชียงใหม่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการวางแผนในด้านการออมและการลงทุนมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์ การวางแผนในด้านของหนี้สิน การวางแผนการเกษียณ การวางแผนทางภาษี การวางแผนผลประโยชน์ของพนักงาน และไม่มีแผนการใดๆ ตามลำดับ เมื่อศึกษาถึงรูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคลกับตัวแปร อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และ อาชีพ ทำให้ทราบว่า การวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์ การออมและการลงทุน และ การวางแผนภาษีเพิ่มขึ้นตามช่วงอายุ เนื่องจากมีความสัมพันธ์กับรายได้ที่เพิ่มสูงขึ้น ยกตัวอย่างเช่น การวางแผนการออมและการลงทุน กับ อายุ ส่วนใหญ่พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามช่วงอายุ 41-50 ปี มีการออมและการลงทุนมากกว่าช่วงอายุอื่น เนื่องจากมีรายได้สูง ทำให้สามารถออมและลงทุนได้มากกว่าช่วงที่เริ่มต้นทำงานแรก ๆ สำหรับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล กับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ทำให้ทราบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 60,000 บาทขึ้นไป จะมีการวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์มากที่สุด ในด้านการวางแผนผลประโยชน์ของพนักงาน กับ อาชีพ ส่วนใหญ่พบในผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นพนักงานเอกชน รองลงมา คือ ลูกจ้างรัฐ เนื่องจากมีความต้องการสวัสดิการจากหน่วยงานที่ทำงานมากที่สุด เป็นต้น

ABSTRACT

This independent study aimed to investigate the patterns of personal financial planning of operational employees-level in Mueang Chiang Mai District. The data were collected through the questionnaires from a total of 400 operational employees, aged 21-60 years, working in department stores, banks, and government offices in Mueang Chiang Mai District. Data analysis was undertaken by the descriptive statistics e.g. frequency, mean, and percentage.

The study results of the patterns of personal financial planning of operational-level employees in Mueang Chiang Mai District showed that the respondents planned for most savings and investment, followed by the asset purchasing or possessing plan, debt plan, retirement plan, tax plan, employee benefit plan, and no plan, respectively. Upon the study of the patterns of personal financial planning and the

* นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการและการเป็นผู้ประกอบการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

variables, ages, average monthly income, and occupations, it was found that the asset purchasing or possessing plan, savings and investment, and tax plan would increase based on the ages due to the relation with increased income e.g. the savings and investment and the age, most of the respondents, aged 41-50 years, had more savings and investment than other age ranges due to their high income, enabling greater savings and investment than the early periods of working. Regarding the personal financial planning with the average monthly income, it showed that the respondents with their average monthly income exceeding 60,000 Baht would mostly have the asset purchasing or possessing plan. Regarding the employee benefit plan with the occupations, it was mainly found among the respondents as private employees, followed by the government employees, mostly due to the need for welfares from their employers.

บทนำ

ในปีพ.ศ.2568 ประเทศไทยจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ (Aging Society) เพราะสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นเป็น 20% ของประชากรทั้งประเทศ ซึ่งผู้สูงอายุมีเป้าหมายในชีวิตของทุกคนคือการเกษียณอายุอย่างมีความสุข ซึ่งเกิดจากการเตรียมความพร้อมในด้านของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเนื่องจากเป้าหมายในชีวิตของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน ดังนั้นควรวางแผนการเงินส่วนบุคคลตั้งแต่ช่วงเริ่มเข้าสู่วัยทำงาน เพื่อให้มีระยะเวลาการวางแผนที่เพียงพอและนำไปสู่ชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีในวัยเกษียณ แต่ในความเป็นจริงนั้น จากงานวิจัยพบว่า 62% ของคนไทยวางแผนการเงินส่วนบุคคลผิดพลาดทำให้ไม่สามารถใช้ชีวิตในแบบที่ต้องการได้ นอกจากนี้จากการสำรวจสมาชิกของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (PVD: Provident Fund) พบว่ามากกว่า 50% มีเงินก้อนในวัยเกษียณไม่ถึง 1 ล้านบาท แต่ค่าใช้จ่ายหลังเกษียณที่ควรมีเงินก็อย่างน้อยคนละ 2.1-3.3 ล้านบาท ดังนั้นจึงควรมีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลให้เพียงพอในช่วงเกษียณเพื่อให้สามารถใช้ชีวิตอย่างมีความสุขได้ (ธนาคารกรุงศรี, 2563)

แนวคิด และ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานระดับปฏิบัติการจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลลักษณะการวางแผนการเงิน ซึ่งวิเคราะห์ได้จาก รูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ที่จำแนกตามตัวแปร อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และ อาชีพ โดยใช้แนวคิดดังนี้

Gitman and Joehnk (2005) เสนอแนวคิดร่วมกัน 2 แนวคิด ดังนี้ 1) วัตถุประสงค์การวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการและเป้าหมายของแต่ละบุคคล ในแต่ละช่วงวัย และ 2) การวางแผนสู่ความสำเร็จทางการเงิน ประกอบไปด้วย 6 รูปแบบ ได้แก่ การวางแผนการซื้อหรือการครอบครองสินทรัพย์ การวางแผนด้านหนี้สิน การวางแผนการออมและการลงทุน การวางแผนผลประโยชน์ของพนักงาน การวางแผนภาษี และการวางแผนการเกษียณ เพื่อใช้ในการสร้างแบบสอบถาม

Reilly and Norton (2006) ศึกษาแนวคิดการลงทุน กล่าวว่า การวางแผนทางการเงินและความต้องการในการลงทุนของแต่ละบุคคลแตกต่างกันเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงอายุ สถานะทางการเงิน ความต้องการในอนาคตและระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ แบ่งออกเป็น 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงสร้างฐานะ ช่วงฐานะมั่นคง และ ช่วงเกษียณอายุ โดยใช้ในการวิเคราะห์รูปแบบการวางแผนการออมและการลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถาม

กฤษฎา เสกตระกูล (2553) ศึกษาแนวความคิดการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย การรู้หา รู้เก็บ รู้ใช้ รู้ขยายดอกผล คือ การบริหารความมั่งคั่ง (Wealth Management) ได้แก่ การบันทึกรายรับรายจ่าย เพื่อสภาพคล่องทางการเงิน และการลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพ การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินส่วนบุคคล ทำให้สามารถบรรลุเป้าหมายต่างๆ ในแต่ละช่วงชีวิต และเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาว ใช้ในการอ้างอิงอภิปรายผลการศึกษา

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2550) ศึกษาการแบ่งกลุ่มประชากรศาสตร์ ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมแตกต่างกันออกไป ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และ อาชีพ เป็นต้น โดยใช้การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถาม

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ พนักงานระดับปฏิบัติการ อายุตั้งแต่ 21 ปี ถึง 60 ปี และอาศัยอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างของประชากรจำนวน 129,407 คน (สำนักงานสภรณจังหวัดเชียงใหม่, 2564) ขนาดตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ใช้สูตรการคำนวณของ Yamane โดยกำหนดขนาดตัวอย่างที่ความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ และประมาณการรายจ่ายของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นต้น ส่วนที่ 2 ข้อมูลทางด้านรูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ รูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคลทั้ง 6 ด้าน และ เหตุผลของผู้ที่ไม่มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ ลักษณะการวางแผนการเงิน แหล่งข้อมูลในการวางแผนการเงิน และเครื่องมือที่ช่วยในการวางแผนการเงิน เป็นต้น โดยดำเนินการสัมภาษณ์พนักงานระดับปฏิบัติการ จำนวน 56 รายในหน่วยงานของรัฐ เนื่องจากความสะดวกรวดเร็วในการให้ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม และ แจกแบบสอบถามให้พนักงานระดับปฏิบัติการ จำนวน 344 ราย ในห้างสรรพสินค้า ธนาคาร หน่วยงานของรัฐ ในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่

การวิเคราะห์ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ 1) ความถี่ (Frequency) ใช้แสดงจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้วิเคราะห์เพื่อหาสัดส่วนประมาณการรายจ่ายของผู้ตอบแบบ สอบถาม 3) ร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ผลการศึกษาในรูปแบบร้อยละจากจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษา การอภิปรายผลการศึกษา และ ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาในภาพรวม

จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงเท่ากับเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุ ระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 42.3 มีสถานภาพโสด ร้อยละ 46.3 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องดูแล 1-2 คน ร้อยละ 61.0 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 78.0 มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน ร้อยละ 50.5 รองลงมา มีอาชีพเป็นพนักงานข้าราชการ มีระยะเวลาการทำงาน 1 – 5 ปี ร้อยละ 44.3 มีรายได้จากอาชีพหลักต่อเดือน 15,001 – 30,000 บาท ร้อยละ 49.8 มีค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค ค่าเฉลี่ยร้อยละ 48.3 รองลงมา มีค่าใช้จ่ายเพื่อชำระหนี้ ทางด้านรูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคล จากการศึกษาค้นคว้าพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีการวางแผนในด้านการออมและการลงทุนมากที่สุด ร้อยละ 75.3 รองลงมา ได้แก่ การวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์ ร้อยละ 67.5 การวางแผนในด้านของหนี้สิน ร้อยละ 59.8 การวางแผนการเกษียณ ร้อยละ 52.8 การวางแผนทางภาษี ร้อยละ 47.3 การวางแผนผลประโยชน์ของพนักงาน ร้อยละ 22.3 และ ไม่มีการวางแผนใดๆ ร้อยละ 5.8 ตามลำดับ ทางด้านการวางแผนการเงินส่วนบุคคล จากการศึกษาค้นคว้า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการ

วางแผนการเงินประจำเดือน ร้อยละ 84.1 เหตุผลในการวางแผนการเงินคือ ทำให้เกิดความมั่นคงในชีวิต ร้อยละ 95.0 รองลงมาคือ ป้องกันความเสี่ยง หรือ บรรเทาความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับตนเองและครอบครัว มีแหล่งข้อมูลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลจากอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 65.8 มีเครื่องมือที่ใช้ในการวางแผนการเงินส่วนใหญ่มาจาก การศึกษาด้วยตนเอง ร้อยละ 80.6

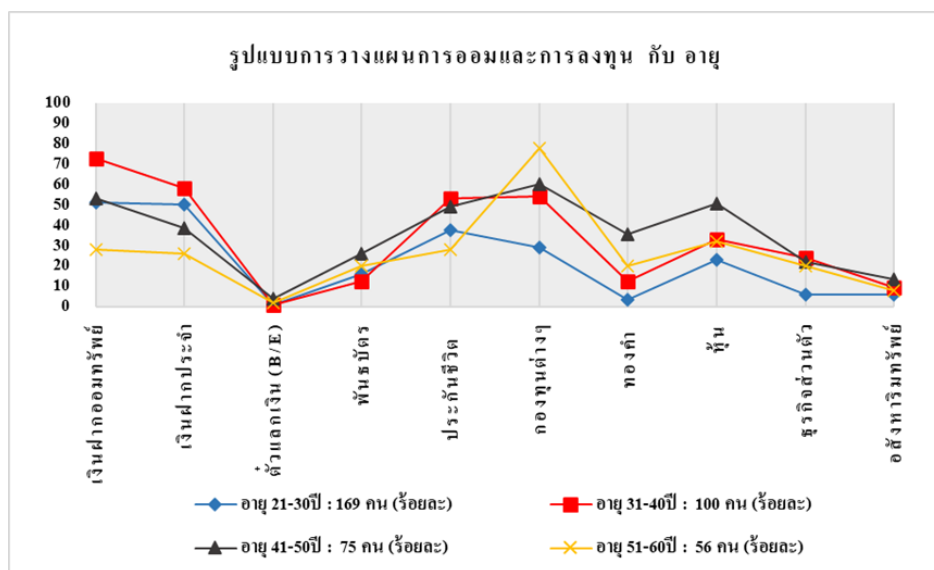
การอภิปรายผลการศึกษา

1. รูปแบบของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

ตามรูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคล จำแนกตามอายุ กับ รายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือน ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Gitman and Joehnk (2005) ที่พบว่ากรวางแผนการเงินส่วนบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาขึ้นอยู่กับความต้องการและเป้าหมายของแต่ละบุคคลในแต่ละช่วงวัย และแนวคิดของ Reilly and Norton (2006) ที่พบว่าความต้องการในการลงทุนของแต่ละบุคคลสอดคล้องกับความแตกต่างของช่วงอายุ และระดับรายได้ ส่งผลทำให้เกิดความแตกต่างของรูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคล แต่จำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ เช่น ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ภาวะการว่างงาน การเปลี่ยนงานใหม่ เป็นต้น

2. ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

จากศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลกับอายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ ทำให้พบความสัมพันธ์ดังนี้ การศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคล กับ อายุ ทำให้ทราบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21-30 ปี ส่วนใหญ่จะมีการวางแผนในด้านของหนี้สินมากที่สุด รองลงมาเป็นการวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Reilly and Norton (2006) ที่กำหนดช่วงอายุนี้เป็นช่วงสร้างฐานะ มีหนี้สินมากกว่ารายได้ สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31-40 ปี มีสัดส่วนการวางแผนที่สูงในหลายด้าน ส่วนใหญ่มีการวางแผนในเรื่องการออมและการลงทุนมากที่สุด รองลงมาเป็นการวางแผนทางภาษีและการวางแผนด้านหนี้สิน ในส่วนของผู้ตอบแบบสอบถามช่วงอายุ 41-50 ปี มีการออมและการลงทุนมากกว่าช่วงอายุอื่น เนื่องจากมีรายได้สูง ทำให้สามารถออมและลงทุนได้มากกว่าช่วงที่เริ่มต้นทำงานแรกๆ รองลงมาเป็นการวางแผนด้านหนี้สิน และการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์ ส่วนของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 51-60ปี ที่มีการวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์มากกว่ากลุ่มอื่นและการวางแผนหนี้สินที่ต่ำกว่ากลุ่มอื่น เนื่องจากรายได้ที่สูงขึ้น มีจำนวนหนี้สินที่ลดลง ซึ่งในช่วงอายุนี้นี้จะให้ความสำคัญในด้านของการวางแผนการเกษียณและการวางแผนการออมและการลงทุนมาก เนื่องจากเข้าใกล้วัยเกษียณ จำเป็นต้องหาแหล่งเงินเพื่อมาใช้ในยามเกษียณอายุ ยกตัวอย่างความสัมพันธ์ของรูปแบบการวางแผนการออมและการลงทุน กับ อายุ แบ่งตามประเภทของการออมและการลงทุนดังนี้

รูปที่ 1 รูปแบบการวางแผนการออมและการลงทุน กับ อายุ

จากรูปที่ 1 ทำให้ทราบว่าในช่วงอายุ 21-30 ปี มีการออมในเงินฝากออมทรัพย์และเงินฝากประจำเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาเป็นการทำประกันชีวิต และ ลงทุนในกองทุนต่างๆ ซึ่งสัมพันธ์กับในช่วงอายุ 31-40 ปี แต่มีการออมและลงทุนในสัดส่วนที่มากกว่าช่วงอายุ 21-30 ปี ซึ่งสามารถอนุมานได้ว่าช่วงอายุที่มากขึ้น รายได้ก็สูงขึ้นด้วย จึงสามารถวางแผนการออมและการลงทุนในสัดส่วนที่สูงขึ้นได้ ในช่วงอายุ 41-50 ปี ส่วนใหญ่มีการลงทุนในด้านกองทุนต่างๆ รองลงมาเป็นการฝากเงินออมทรัพย์ และ การลงทุนในหุ้นตามลำดับ ในช่วงอายุ 51-60 ปี ส่วนใหญ่มีการลงทุนในด้านกองทุนต่างๆ รองลงมาเป็นการลงทุนในหุ้น ซึ่งจะเห็นว่าความแตกต่างของช่วงอายุ สามารถทำให้การวางแผนการออมและการลงทุนต่างกันได้อาจเนื่องมาจากปัจจัยหลายสาเหตุ เช่น ความสามารถในการยอมรับความเสี่ยงของแต่ละวัย รายได้ ภาวะเศรษฐกิจ เป็นต้น

การศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคล กับ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ทำให้ทราบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 60,000 บาทขึ้นไป จะมีการวางแผนการเงินที่สูงในทุก ๆ ด้าน ซึ่งมีการวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์และการวางแผนการออมและการลงทุนที่สูงมาก เช่นเดียวกับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ 45,001 – 60,000 บาท ในเรื่องรองลงมาจะเป็นการวางแผนด้านภาษี เนื่องจากจากรายได้ที่สูงจึงต้องมีการวางแผนการลดหย่อนภาษีควบคู่กัน ในส่วนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ 30,001 – 45,000 บาท มีการวางแผนการเงินใกล้เคียงกับผู้ที่มีรายได้ 45,001 บาทขึ้นไปแต่มีสัดส่วนในการวางแผนที่ต่ำกว่า ส่วนใหญ่เป็นการวางแผนการออมและการลงทุน รองลงมาคือการวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์ และการวางแผนภาษีตามลำดับ สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ 15,001 – 30,000 บาท จะให้ความสำคัญกับการวางแผนการเกษียณที่มากกว่ากลุ่มอื่น เนื่องจากมีความตระหนักในด้านการเกษียณอายุ รองลงมาคือการวางแผนการออมและการลงทุน การวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์ตามลำดับ แต่มีสัดส่วนที่น้อยกว่าผู้ที่มีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป เนื่องจากข้อจำกัดของรายได้ สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท มีการวางแผนผลประโยชน์พนักงานมากกว่ากลุ่มอื่น เนื่องจากมีความต้องการสวัสดิการจากหน่วยงานที่ทำงานมากที่สุด จากผลการศึกษานี้พบว่า เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีอายุเพิ่มขึ้น สามารถอนุมานได้ว่ารายได้ต่อเดือนมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นด้วย และ หนี้สินมีแนวโน้มลดลงจนถึงช่วงเกษียณอายุ

การศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคล กับ อาชีพ ทำให้ทราบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นพนักงานเอกชน ส่วนใหญ่มีการวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์ รองลงมาคือการวางแผนการออมและการลงทุน และมีการวางแผนผลประโยชน์ของพนักงานที่มากกว่ากลุ่มอื่น สำหรับพนักงานข้าราชการมีสัดส่วนการวางแผนสูง

เกือบทุกรูปแบบ โดยมีการวางแผนการออมและการลงทุนมากที่สุด รองลงมาคือการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์ และการวางแผนทางภาษี ซึ่งเนื่องมาจากการออมและการลงทุนที่มีผลตอบแทนสูง จึงต้องมีการวางแผนในด้านลงทุนภาษีด้วย สำหรับพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีการวางแผนใกล้เคียงกับพนักงานข้าราชการและเอกชนในทุกด้านแต่มีสัดส่วนการวางแผนที่ต่ำกว่า ในส่วนของลูกจ้างรัฐ มีการวางแผนการเกษียณที่โดดเด่นกว่าทุกกลุ่ม อาจเพราะมีความตระหนักในการเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุ รองลงมาที่มีการวางแผนด้านหนี้สิน และการวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์ตามลำดับ สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่มีการวางแผนใดๆ ส่วนใหญ่พบในอาชีพลูกจ้างรัฐ มีสาเหตุจากการที่ไม่สามารถประมาณการจ่ายเงินในอนาคตได้และไม่มีความรู้ทางการวางแผนการเงินมากพอ ทำให้ไม่สามารถวางแผนการเงินส่วนบุคคลเองได้ อาจจำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญมาให้คำแนะนำในการวางแผนการเงิน เป็นต้น

3. ความสัมพันธ์ของแนวความคิดการบริหารการเงินส่วนบุคคล

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค ร้อยละ 48.3 รองลงมา มีค่าใช้จ่ายเพื่อชำระหนี้ ร้อยละ 19.0 โดยส่วนใหญ่มีหนี้สินที่เกิดจาก บัตรเครดิต รองลงมาคือ สินเชื่อเพื่อซื้อรถยนต์ หรือ จักรยานยนต์ มีระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ ไม่เกิน 1 ปี และมีความสามารถในการผ่อนชำระ ไม่เกิน 5,000 บาทต่อเดือน ด้านการวางแผนการออมและการลงทุนในเงินฝากออมทรัพย์ ร้อยละ 54.8 รองลงมาคือ กองทุนต่างๆ ร้อยละ 52.8 ส่วนใหญ่ มีอัตราความเสี่ยงที่สามารถยอมรับได้อยู่ในระดับต่ำและมีอัตราผลตอบแทนที่ต้องการอยู่ที่ร้อยละ 4 - 6 ซึ่งมีระยะเวลาที่ต้องการบรรลุเป้าหมายอยู่ที่ 1 - 5 ปี จากผลของการศึกษานี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของ กฤษฎา เสกตระกูล (2553) ที่ใช้หลักการ รู้หา รู้เก็บ รู้ใช้ รู้ขยายดอกผล โดยการหารายได้จากความสามารถของตน แบ่งรายได้เพื่อออมทันที โดยส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบเงินฝากออมทรัพย์ ซึ่งแบ่งการออมเป็นระยะสั้นและระยะยาว มีการใช้จ่ายและตระหนักถึงการก่อหนี้เป็นประจำ รวมถึงความสามารถในการผ่อนชำระหนี้ที่เหมาะสม เพื่อให้เหลือเก็บเป็นเงินออมในอนาคตและสามารถนำไปต่อยอดการลงทุนได้

ข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานระดับปฏิบัติการ ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับพนักงานระดับปฏิบัติการในอำเภอเมืองเชียงใหม่

1.1 การวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์

ส่วนใหญ่พนักงานระดับปฏิบัติการมีการวางแผนในด้านสินทรัพย์สภาพคล่อง(เงินสด เงินฝาก เงินลงทุนในตลาด) มากที่สุด รองลงมาคือ สัทธิทรัพย์(รถยนต์ เฟอร์นิเจอร์ เครื่องใช้ภายในบ้าน เครื่องเพชร)ที่มีมูลค่าลดลงตามเวลา ดังนั้นจึงควรตระหนักถึงการซื้อสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดมูลค่าที่เพิ่มขึ้นได้มากกว่าที่จะลงทุนซื้อสินทรัพย์ที่มีมูลค่าลดลงตามเวลา ซึ่งถือเป็นการลงทุนอย่างชาญฉลาดอีกด้วย ในอีกส่วนหนึ่งอาจเกิดผลกระทบกับการวางแผนในด้านของหนี้สิน จึงควรมีการคำนึงถึงการวางแผนในด้านรายรับรายจ่ายให้ดี เพื่อให้เกิดการวางแผนอย่างเหมาะสม

1.2 การวางแผนในด้านของหนี้สิน

จากผลการศึกษาพบว่าแหล่งหนี้สินส่วนใหญ่เกิดจาก บัตรเครดิต รองลงมาคือ สินเชื่อเพื่อซื้อรถยนต์หรือ จักรยานยนต์ ซึ่งเป็นหนี้สินที่ต้องชำระเป็นระยะเวลาหลายงวด ดังนั้นจึงควรมีการคำนึงถึงความจำเป็น อัตราดอกเบี้ย และความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนที่จะมีการตัดสินใจก่อหนี้ และ ควรมีการวางแผนระยะเวลาในการชำระหนี้ ก่อนที่จะมีการก่อหนี้สินต่อไป

1.3 การวางแผนการออมหรือการลงทุน

ส่วนใหญ่มีการวางแผนในเรื่องเงินฝากออมทรัพย์ รองลงมาคือ กองทุนต่างๆ ซึ่งควรให้ความสำคัญกับการวางแผนการออมหรือการลงทุนให้มากขึ้นเพราะจะมีผลกับความมั่งคั่งในอนาคตได้ ซึ่งควรพิจารณาถึงผลตอบแทนจากการลงทุนและความเสี่ยงที่สามารถยอมรับได้

1.4 การวางแผนผลประโยชน์ของพนักงาน

ส่วนใหญ่มีการวางแผนในเรื่อง การลาหยุดงาน (ลาพักก่อน ลาป่วย) รองลงมาคือ เงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ดังนั้น พนักงานระดับปฏิบัติการจึงควรให้ความสำคัญกับสวัสดิการอื่น เพื่อช่วยให้การวางแผนในการใช้จ่าย และ การดำเนินชีวิตเป็นไปได้อย่างราบรื่นมากขึ้น

1.5 การวางแผนทางภาษี

พนักงานระดับปฏิบัติการยังให้ความสำคัญกับการวางแผนทางภาษีไม่มากนัก คิดเป็นร้อยละ 47.3 จึงควรศึกษาเรื่องการวางแผนทางภาษีเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ เพื่อให้ทราบและเข้าใจเรื่องการลดหย่อนภาษีที่สามารถเกิดประโยชน์ทั้งด้านการออมหรือการลงทุน และ การลดหย่อนภาษีได้

1.6 การวางแผนการเกษียณ

จากผลการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 21-40 ปียังมีการวางแผนการเกษียณไม่ถึงร้อยละ 50.0 ดังนั้นควรเริ่มตระหนักวางแผนการเกษียณตั้งแต่อายุไม่มากเพราะจะทำให้มีระยะเวลาในการออมหรือการลงทุนมากขึ้น เพื่อให้สามารถใช้ชีวิตในวัยเกษียณอายุอย่างที่ต้องการได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานที่สนับสนุนการออมและการลงทุน

จากผลการศึกษาส่วนใหญ่การวางแผนด้านการออมและการลงทุน อยู่ในรูปแบบเงินฝากออมทรัพย์ กองทุนต่างๆ และ เงินฝากประจำ เป็นต้น ซึ่งมีอัตราผลตอบแทนที่ไม่สูงมาก ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความรู้และแนะนำการลงทุนให้หลากหลายมากขึ้นเพื่อทำให้พนักงานระดับปฏิบัติการมีการออมหรือการลงทุนที่ได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้นได้ และสามารถประมาณสัดส่วนค่าใช้จ่าย ความสามารถในการชำระเงินกู้ และการออมที่เหมาะสม อีกทั้งยังควรให้ความรู้ในด้านของการวางแผนภาษีและการเกษียณกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และเครื่องมือทางการเงินในอนาคตต่อไป ในด้านการลงทุนควรมีการแนะนำการวางแผนการลงทุนในระยะยาวด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของแต่ละบุคคลในระยะยาวได้และควรมีการจัดหลักสูตรพัฒนาความรู้ ฝึกอบรมการวางแผนการเงินให้กับพนักงาน เพื่อให้พนักงานสามารถวางแผนการใช้จ่ายและสภาพคล่องทางการเงินของตนเองได้

บรรณานุกรม

กฤษฎา เสกตระกูล. (2553). *การวางแผนการเงินส่วนบุคคล: เมื่อประชาชนมั่งคั่ง ประเทศชาติก็มั่นคง*.

สืบค้นจาก <https://www.set.or.th/set/financialplanningknowledge/detail>.

ธนากรกรุงศรี. (2563). *7 วิธีวางแผนการเงินส่วนบุคคล*. สืบค้นจาก <https://www.krungsri.com/th/planyourmoney/must-stories/investment-plan/personal-financial-planning>.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2550). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: อีระฟิล์มและโชเท็ก.

Frank, K. R., & Edgar, A. N. (2006). *Investments*. Quebec: Transcontinental Printing.

Gitman, L. J., & Joehnk, M. D. (2005). *Personal finance planning*. Mason, OH: Thomson.

Lawrence, J. G., & Michael, D. J. (2005). *Personal Financial Planning*. USA: Thomson Corporation.

Reilly, F. K., & Norton, E. A. (2003). *Investments*. South-Western: Cincinnati.